

Bůh má úkol i pro každého seniora

„Jozue byl stařec pokročilého věku. Hospodin mu řekl: ‘Ty jsi zestárl a sešel věkem, ale zbývá ještě velmi mnoho země, kterou je nutno obsadit... Rozděľ nyní tuto zemi do dědictví devíti kmenům...’“ (Joz 13,1.7)

Po čtyřicetiletém putování po poušti mohli Izraelci vstoupit do země, kterou jim Bůh slíbil jako nový domov. Mojžíš, který je z Egypta vyvedl, ve svých sto dvaceti letech zemřel a jeho nástupcem se stal stařec Jozue. Bůh ho vybral proto, že již před čtyřmi desítkami let prokázal víru a odvahu, když byl účastníkem první výzvědné výpravy v Kenaanu, kterého se měli zmocnit.

Nyní se jeho věk pohybuje kolem devadesátky a on je pověřen dalšími úkoly: rozpouští armádu a má rozdělit zaslíbenou zemi mezi devět kmenů. Je pozoruhodné, že Hospodin nevybírání někoho mladšího. Vždyť staří lidé na poušti většinou zemřeli a přes Jordán vstupovali do nového domova převážně ti, co patřili k mladé generaci.

Příběh Jozue není v Bibli jediným svědectvím toho, že Bůh nezatačuje starší lidi do pozadí, ale naopak ke službě vyzbrojuje ty, kteří se mu odevzdali. Dokonce to všechny generace dotvrzuje ujištěním: „Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ještě v šedinách ponosou plody, zůstanou statní a svěří, aby hlásali, že Hospodin je přímý...“ (Ž 92,14-16).

Současná společnost oslavuje a vynáší do popředí mladé a seniory staví do pozadí. A přece právě oni mají moudrost protříbenou mnoha zkušenostmi. Především v církvi se nabízejí služby, kde starší členové sborů mají příležitost uplatnění. Přihlásit se ke *Generaci padesát plus* neznamena vstoupit do „sborového důchodu“ a stát se pasivním účastníkem církevního společenství. Boží dílo přece není ohraničeno jenom zdmi našich modliteben. Bůh očekává, že se jako jeho služebníci uplatníme všude, kde se pohybujeme a kde žijeme. Vždyť na každém kroku se setkáváme s těmi, kteří se jako ranění nacházejí na cestách nevlídného světa a kterým můžeme nabídnout pomoc a lék.

Jozue byl v očích většiny Izraelců „důchodcem“. Jistě by se mezi nimi našlo mnoho mladých, silnějších a zdravějších, než byl on. Bůh si ho však vybral a pro svěřený úkol mu dal sílu. A když si přečteme poslední kapitoly knihy Jozue, tak vidíme, že v závěru života umocnil celou svou službu osobním rozhodnutím a příkladem postavit se cele na Boží stranu a sloužit Hospodinu (23. a 24. kap.).

Proto prosme Pána, aby nám ukázal, kde má pro nás místo, které odpovídá našemu věku, zdraví a obdarování. On na nás čeká, protože každého z nás potřebuje.

Jiří Drejnar